

מתעלה על עצמו. עבודה של בועז ארד

חגיגה לעיניים

2017 הייתה שנה קשה לגלריות בארץ. ארבע תערוכות בדרום תל-אביב מפיחות תקווה

דנה גילרמן המסיבה השנתית של עולם האמנות התל-אביבי, אירועי 'אוהבים אמנות ער' שים אמנות, שהתקיימו לפני שבועיים ומציינים את פתיחת עונת התערוכות, הייתה בהחלט מוצלחת. היה משמח מאוד לראות שמאות, אם לא אלפים, פקדו את מרחבי התצוגה, המ' תרכזים היום בעיקר בדרום העיר. מתוך ההיצע הרב והמגוון בחרתי ארבע תערוכות נהדרות לטעמי הנמצאות במרחק מטרים ספורים זו מזו, וכדאי מאוד לראותן יחד.

בגלריה רוזנפלד, בועז ארד מתעלה על עצמו במיצב המ' ציג את כל יכולותיו: עבודה עם רדי מייד, יצר הלקטנות, ההומור המצוין והקשר היוצא דופן שלו לחיות. מגוון ההכ' לאות הצבעוני והמפתיע כולל תבליט מופשט של פינוקיו, חמור העומד על רגלי חמור (מענף האתלטיקה) ועוד. לצד אלה מוקרן לקט סרטונים המתעד את התקופה שבה גידל גוזלית של עורב. ההתמקדות בהתנהגותה היומיומית חושפת את טיבה הסקרני ופיקחותה.

בחלל מינוס אחת מוצגת תערוכה יפה ומהורקת מאוסף שוקן העוסקת במושג ההכפלה דרך עבודות ותיקות יחסית. הרבה שכיות חמרה גיליתי שם, כמו פסל של טל פרנק, תצלום של תמרה מסל ובו הכפלה של שני קומקומים, וכן עבודות נהדרות של מיכל נאמן, גדעון גכטמן, אירית חמו ועוד רבות ורבים. חמו, שמי רבה להתכתב עם תולדות האמנות בחר מרים עכשוויים, מציגה עתה גם תערוכת יחיד חדשה, 'פיקניק', בגלריה עינגא הס' מוכה ובה היא מתייחסת לציור המיתולוגי גי 'ארוחת בוקר על הרשא' של אדוארד מאנה. במקום הצבעוניות והפסטורליה, כמו גם המבט המציצני על האישה העיי רומה, חמו מפרקת את הסצנה, הופכת אותה למופשטת, ומייצרת אותה דרך ריי שום באבק. כן, אבק. חומר זמין, מלוכלך, וחסר ערך כשלעצמו שחמו הפכה אותו למרכזי בשנים האחרונות. את הציורים – שנראים כחלקי תמונה במשחק פאזל – היא תולה על מכנה שמזכיר פיגומים המייצר תחושה של מקום כבנייה.

בגלריה רביר מוצגת עבודתה של עדי פלומן. את ההגדרה הקולעת ביותר לאובייקטים הצילומיים הנהדרים שלה, מצאתי בטקסט שכתב עליהם ניקולא טרוזי. הוא כינה אותם "פסלים דיגיטליים". התהליך מתחיל במחשב, עובר עיבוד מפואר, והופך לאובייקט שתלוי על הקיר ויוצר שילוב חכם ומקורי בין התוכן למצע שמחזיק אותו. סיור הגלריות הנוכחי, החל בתחור' שה של מועקה, בעיקר לנוכח התחושה הקשה מהשנה החולפת: הרבה גלריות נסגרו, שוק האמנות נאלם, משרד התרבות הפך את עולם האמנות לאויבו. אך הוא הסתיים באופטימיות קלה. כל עוד יש אמנות מצוינת וחללים לתצוגה יש גם תקווה.

אמנות